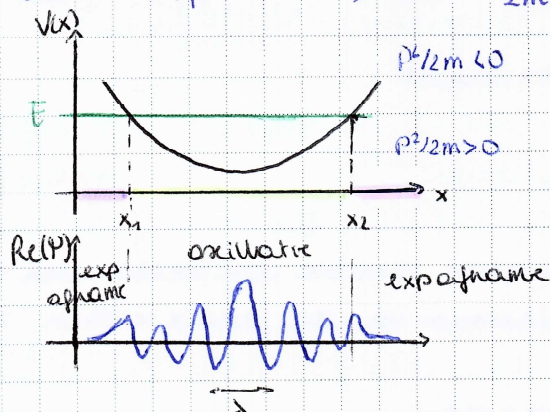

Kwantummechanica: WKB-benadering

[expansie vd etc v. Planck tot de klassieke waarde van impulsmoment]

[let! voor potentialen die zacht variëren in de ruimte ~ vls. omgrenzingen]

Voor een $V(x)$ die zacht varieert als afstand van de orde van $\lambda = h/p$; met $\frac{p^2}{2m} = E - V(x)$

Klassiek toegelaten gebied

" verboden gebied

 x_1, x_2 : klassieke keerpunten v.d. beweging

$$S.E.: -\frac{\hbar^2}{2m} \frac{d^2}{dx^2} \psi + V(x)\psi = E\psi$$

voor $V(x) = V_0$ en $E > V_0$ [$p^2/2m > 0$]

$$\Rightarrow \psi(x) = A e^{i p x / \hbar} + B e^{-i p x / \hbar}$$

$$\text{en } \psi(x,t) = \psi(x) e^{-i E t / \hbar} \quad ; \quad p^2/2m = E - V_0 \quad \text{stationaire toestand}$$

benadering: $V(x) \approx V_0 = \text{cte}$

$$\text{? zal } p(x) \approx p = \text{cte} \quad \text{met} \quad \frac{p(x)^2}{2m} = E - V(x)$$

$$\leftarrow \text{zal } p_x \rightarrow \int p(x) dx \quad ? \quad \text{Stel } S \approx \text{actie} \quad \text{met } S = \int p(x) dx$$

$$S' = p(x)$$

$$\text{Dan probeer } \psi = A e^{\pm i S(x) / \hbar}$$

$$\Rightarrow S.E.: \left(\frac{-i\hbar}{2m} S'' + \frac{(S')^2}{2m} \right) = E - V(x)$$

$$\frac{1}{2m} (S')^2 = E - V(x) \quad \text{Verg nu potentieel in $\hbar$ toe (klassieke lim.)}$$

$$\rightarrow S = S_0 + \hbar S_1 + \frac{\hbar^2}{2} S_2 + \dots$$

$$\Rightarrow \text{0'orde: } S_0(x) = \pm \int dx p(x) + C_0$$

$$\text{1'orde: } \frac{-i\hbar}{2m} S_0'' + \frac{\hbar^2}{m} S_0' S_1' = 0$$

$$\rightarrow S_1(x) = \frac{1}{2} \log p(x) + C_1$$

$$\Rightarrow \psi(x) \approx A (p(x))^{-1/2} e^{\pm i / \hbar \int p(x) dx} \quad ; \quad E > V$$

Kwintige omdat we

moeten oppassen

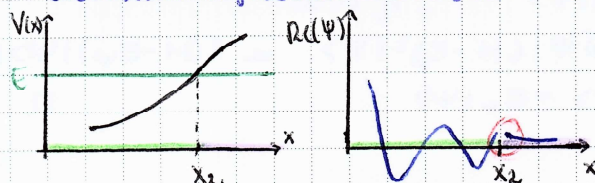
① keerpunten want daar $2m(E-V) = 0$ $\Rightarrow$ amplitude $\propto$ $\rightarrow$ onbepaald

keerpunten voorbij $\rightarrow$ klassisch verboden
 maar wel mag kwantummech. indringen
 voor $p(x)^2/2m = E - V(x) < 0$; partiële
 analoge kluizing

$$\Rightarrow \psi_{\text{WKB}}(x) \approx A |p(x)|^{-1/2} e^{\pm i / \hbar \int p(x) dx} \quad E < V$$

opt met wat die afneemt want je weg
 viel centrale putpot. paar

Alles gaat goed zolang men uit de buurt v.d. klassieke keerpunten blijft
 waar $p(x) = 0$

 $\rightarrow$ aansluitingsvoorwaardenals $E > 0$
klassische
toegangIndien voor $x \gg x_2$

$$|p(x)|^{-1/2} \exp\left(\frac{1}{\hbar} \int_{x_2}^x |p(x')| dx'\right)$$

Dan geldt voor $x \ll x_2$

$$\approx |p(x)|^{-1/2} \cos\left(-\frac{1}{\hbar} \int_{x_2}^x p(x') dx' - \frac{\pi}{4}\right)$$

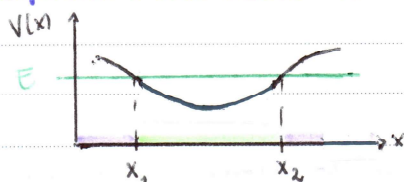
ampl.

windings nodig voor matching
 met ander gebied

$\rightarrow$ uitgewerkt voorbeeld op volgende pagina
 $\rightarrow$ zachte putpotentialen

Kwantummechanica: WKB- benadering

uitgebreid voorbeeld aansluitingspunt: zachte putpotential

$\psi(x) \rightarrow 0, |x| \rightarrow \infty$
gebonden toestand

$$\text{dcl } C_1 = C_2 : \frac{1}{k} \int_{x_1}^{x_2} p(x) dx$$

$$\Rightarrow \frac{1}{k} \int_{x_1}^{x_2} dx p(x) - \frac{\pi}{4} = \frac{1}{k} \int_{x_1}^{x_2} dx p(x) + \frac{\pi}{4}$$

$$\Rightarrow \frac{1}{k} \int_{x_1}^{x_2} dx p(x) - \int_{x_2}^x dx p(x) = \frac{\pi}{2}$$

$C_1 = C_2$: analoog

$$\psi(x) = \begin{cases} C_1 |p(x)|^{-1/2} e^{i/\hbar \int_{x_1}^x p(x') dx'} & x \ll x_1 \\ C_2 |p(x)|^{-1/2} e^{-i/\hbar \int_{x_2}^x p(x') dx'} & x \gg x_2 \end{cases}$$

$$\psi(x) = \begin{cases} 2 p(x)^{-1/2} \cos\left(\frac{1}{\hbar} \int_{x_1}^x dx' p(x') - \frac{\pi}{4}\right) C_1 & x \gg x_1 \\ 2 p(x)^{-1/2} \cos\left(\frac{1}{\hbar} \int_{x_2}^x dx' p(x') - \frac{\pi}{4}\right) C_2 & x \ll x_2 \end{cases}$$

aanluitingspunt

$x \gg 1$ en $x \ll 2$ is hetzelfde gebied: $\forall x \in [x_1, x_2]$

$$\Rightarrow C_1 \cos\left(\frac{1}{\hbar} \int_{x_1}^x dx' p(x') - \frac{\pi}{4}\right) = C_2 \cos\left(\frac{1}{\hbar} \int_{x_2}^x dx' p(x') - \frac{\pi}{4}\right)$$

$$\Leftrightarrow \frac{1}{\hbar} \int_{x_1}^{x_2} p(x) dx = (n + \frac{1}{2})\pi \Rightarrow \text{kwantisatie van energie}$$

$$\text{en } C_1 = (-1)^n C_2$$

toepassingen: potentiaalbarrière, lineaire harmonische oscillator, emissie, α -verval, kernfusie

Kwantummechanica: Tijdsafhankelijk storingen

$$H = H_0 + \lambda H'(t) \quad \text{met } \lambda \ll 1 \quad \text{en } H'(t) = 0 \text{ voor } t < 0$$

De storing is afhankelijk van de tijd i.t. tijdsafhankelijk storingen

De energie is niet behouden! $\Rightarrow$ Niet op zoek naar stationaire toestand met nieuwe energieën

$\rightarrow$ zoeken naar nieuwe toestanden die opt zijn vld tijdsafhankelijke SE

$$i\hbar \frac{\partial \Psi}{\partial t} = H \Psi$$

[H is de positie-momentrepresentatie]

$$\forall t < 0: H' = 0 \quad \text{en } H_0 |\psi_n^{(0)}\rangle = E_n^{(0)} |\psi_n^{(0)}\rangle \quad \text{en } i\hbar \frac{\partial \psi_n^{(0)}}{\partial t} = H_0 \psi_n^{(0)}$$

$$\text{met } \psi_n^{(0)}(\vec{r}, t) = \langle \vec{r} | \psi_n^{(0)} \rangle = \sum_k C_k^{(0)} \psi_k^{(0)}(\vec{r}) e^{-iE_k^{(0)} t / \hbar}$$

$$\text{met } \sum_k |C_k^{(0)}|^2 = 1 \Rightarrow \text{want } P^{(0)}(k) = |C_k^{(0)}|^2 = \text{d.s.}$$

Nu kun we de tijdsafh. lsg doen:

Dirac's methode van variatie van cte: $C_k^{(0)} \rightarrow C_k(t)$; $P^{(0)}(k) \rightarrow P(k) = |C_k(t)|^2$

ku opt vinden vld S.E. waarvan $C_k^{(0)} \rightarrow C_k(t)$

Aangenomen $\{\psi_k^{(0)}\}$ een basis is, ku we schrijven: $\Psi(\vec{r}, t) = \sum_k C_k(t) \psi_k^{(0)}(\vec{r}) e^{-iE_k^{(0)} t / \hbar}$

Op elk tijdstip ku we Ψ schrijven als een basis van coëff van H

Opdat $\Psi(\vec{r}, t)$ den opt zou zijn vld S.E. moet

$$i\hbar \sum_k \frac{dC_k(t)}{dt} \psi_k^{(0)} e^{-iE_k^{(0)} t / \hbar} = \lambda H' \sum_k C_k(t) \psi_k^{(0)} e^{-iE_k^{(0)} t / \hbar}$$

vermenigvuldigen met $\psi_b^{(0)}$ geeft

$$\Rightarrow i\hbar \sum_k \frac{dC_k(t)}{dt} \psi_k^{(0)} e^{iE_k^{(0)} t / \hbar} \psi_b^{(0)} \stackrel{\text{d.k.b.}}{=} i\hbar \frac{dC_b(t)}{dt} e^{-iE_b^{(0)} t / \hbar} = \lambda \psi_b^{(0)} \psi_b^{(0)} = \lambda \psi_b^{(0)}$$

$$\Rightarrow i\hbar \frac{dC_b(t)}{dt} = \lambda \sum_k C_k(t) \langle \psi_b^{(0)} | H' | \psi_k^{(0)} \rangle e^{-i(E_k^{(0)} - E_b^{(0)}) t / \hbar}$$

$$[\text{notatie: } \langle \psi_b^{(0)} | H' | \psi_k^{(0)} \rangle \equiv H'_{bk} \quad \text{en} \quad \frac{E_b^{(0)} - E_k^{(0)}}{\hbar} = \omega_{bk} \text{ de Bohr-freq.}]$$

...

[involg p) ommeegde]

Kwantummechanica Tijdsafhankelijk storingsrekenen

$$i\hbar \frac{d}{dt} C_b(t) = \lambda \sum_k C_k(t) H'_{bk} e^{i\omega_{bk}t}$$

expandeer nu $C_k(t) = C_k^{(0)} + \lambda C_k^{(1)}(t) + O(\lambda^2)$

$$\Rightarrow \begin{cases} \dot{C}_b^{(0)} = 0 \\ \dot{C}_b^{(1)} = \frac{1}{i\hbar} \sum_k C_k^{(0)} H'_{bk} e^{i\omega_{bk}t} \\ \ddot{C}_b^{(1)} = \frac{1}{i\hbar} \sum_k C_k^{(1)} H'_{bk} e^{i\omega_{bk}t} \end{cases}$$

stel nu op $t=0$: we bevinden ons in 1 stationaire toestand $\rightarrow$ begint toestand $k=a$
hoe zal de tijds-evolutie uitgespreid zijn over alle o.a.s. basisfuncties?

stel $C_k^{(0)} = \delta_{ka}$ ($\Psi^{(0)} = \Psi_a^{(0)} e^{-iE_a^{(0)}t/\hbar}$)

$$\Rightarrow \dot{C}_b^{(1)} = \frac{1}{i\hbar} H'_{ba} e^{i\omega_{ba}t}$$

$$\Rightarrow C_b^{(1)} = \frac{1}{i\hbar} \int_0^t dt^* H'_{ba}(t^*) e^{i\omega_{ba}t^*}$$

$$i\hbar \dot{C}_a^{(1)} = \frac{1}{i\hbar} \int_0^t dt^* H'_{aa}(t^*) \quad [\omega_{aa}=0]$$

$b \neq a$: $C_b^{(1)}(0) = 0$
 $C_b(0) = C_b^{(0)} = 0$

a : $C_a^{(1)}(0) = 0$, $C_a(0) = C_a^{(0)} = 1$

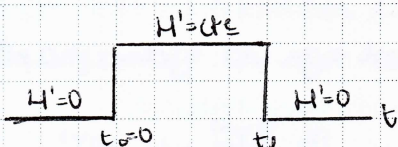
overgangskans / waarschijnlijk = kans volgens Dirac om i.d. decomp. i.d. o.a. kans te treffen vertelkende van a bij nultoestand

$P_{b \leftarrow a} = \lambda^2 |C_b^{(1)}|^2$
 $\rightarrow$ kleine orde bijdragen v. 1e orde C_b

en $C_a(t) = 1 + \lambda C_a^{(1)}(t) + O(\lambda^2) \approx e^{\lambda \int_0^t H'_{aa} dt'}$ $\rightarrow 1 - \lambda \int_0^t H'_{aa} dt' \rightarrow$ kans om te blijven zitten

$\Rightarrow \Psi_a^{(0)}$ ondergaat enkel een faseverschuiving (tot op 1e orde)
 $\rightarrow$ de overgangskans is klein dus de decomp. is beperkt tot 1 term kans groter dat de toestand verandert (faseverschuiving), maar de overgang niet gebeurd

Stap functie perturbatie

zetten storing aan op $t=0$... en aanzet in de storing tijdsafhankelijk van ventueel later is afgezet

$$\Rightarrow C_b^{(1)} = \frac{H'_{ba}}{i\hbar\omega_{ba}} (1 - e^{i\omega_{ba}t}) \quad [\text{integratie}]$$

$$i\hbar \dot{C}_a^{(1)} = \frac{H'_{aa}}{i\hbar} t$$

expl. uitdrukkingen geldig zolang de storing aan staat

nu voor $t > t_f$ [$H'=0$],
 $\lambda C_b^{(1)}(t_f) = C_b^{(1)}(t_f)$ $\rightarrow$ nieuwe "mitiek" constanten, voor $H=H^0$

$\rightarrow$ Dirac coëf. die o.a.s. tijdsafh. waren en dan begonnen zijn, blijven nu opwaard. b.j. zitten

in 1e orde $P_{b \leftarrow a} \approx 0 \Rightarrow$ blijft zitten in o.a.s. stationaire toestand [volgende pag.]

$$C_a(t) \approx e^{-i\lambda/\hbar H'_{aa}t} \quad (1e \text{ orde})$$

$$\Rightarrow C_a(t) \Psi_a^{(0)} e^{-iE_a^{(0)}t/\hbar} \approx \Psi_a^{(0)} e^{-\frac{i}{\hbar}(E_a^{(0)} + \lambda H'_{aa})t}$$

$$\Rightarrow E = E_a^{(0)} + \lambda H'_{aa} \approx \langle \Psi | H_0 + \lambda H' | \Psi \rangle$$

"Behoud van energie": blijven in dezelfde toestand, maar ondergaan een verschuiving van energie (algem. verschuiving in alle o.a.s.)

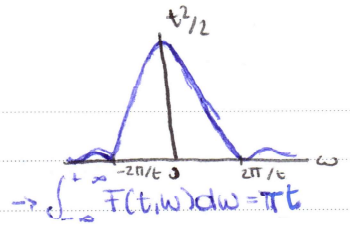
$\rightarrow$ collectief verband

Kwantummechanica: Stapfunctie perturbatie

$$P_{b \leftarrow a} = \lambda^2 |C_b^{(1)}|^2 = \frac{2\lambda^2}{\hbar^2} |H'_{ba}|^2 \cdot \frac{1 - \cos(\omega_{ba} t)}{\omega_{ba}^2}$$

goede oude afwijking
 H' in a en b
 waartoe we
 afwijking
 gegeven

$F(t, \omega_{ba}) = \frac{2\pi^2 (\omega_{ba} t / 2)}{\omega_{ba}^2}$
 "filterfunctie": beperkt domein op vast tijdstip beschouwd
 $\rightarrow t \rightarrow \infty$ (peak), $T \rightarrow \pi t \omega_{ba}$

Voor vaste t zijn enkel overgangen $b \leftarrow a$

$$\frac{|E_b^{(0)} - E_a^{(0)}|}{\hbar} \approx \frac{\omega_{ba}}{2\pi} \ll \frac{2\pi}{t}$$
 waarschijnlijk $\rightarrow E$ is bijna behouden

de filterfunctie selecteert mogelijke overgangen tot een klein energieverval
 E_f zeer dicht bij E (liept geen versch.) [verschuiving niet meegenomen]

v.l. voor multityd $t = \Delta t$ is $E_b^{(0)}$ het resultaat van een poging om $E_a^{(0)}$ te meten
 $\Rightarrow \Delta E \Delta t \geq \hbar/2$ hoe langer de c.m. sturing is aangehouden $\rightarrow$ geeft breedte E

$P_{b \leftarrow a}$ oscilleert i.d. tijd met een periode van $\frac{2\pi}{\omega_{ba}}$

Totale overgangswaarschijnlijkheid weg van $\psi_a^{(0)}$

$$P^{(1)}(t) = \sum_{b \neq a} P_{b \leftarrow a}(t) = \sum_{b \neq a} \lambda^2 \frac{4|H'_{ba}|^2}{\hbar^2 \omega_{ba}^2} \text{sinc}^2(\omega_{ba} t / 2) \ll 1$$
 met $\forall E_b^{(0)} \neq E_a^{(0)}$

(naide) goede doornich
 kleine ampt
 oscillerend gedreile

stel $E_b^{(0)} = E_a^{(0)}$ (ontaaniding coupl. Eniv)

$\rightarrow$ overgang naar ander niveau met dezelfde energie.

$$C_b^{(1)} \rightarrow \frac{H'_{ba} t}{i\hbar} \Rightarrow P_b^{(1)} \propto t^2$$
 ongebonden!

$\rightarrow$ enkel geldig voor korte tijden, anders ongebonden [norm die zin niet het geval]

$\Rightarrow$ stoningsberekening werkt niet bij ontaande systemen en lange tijden

op: 2-niveau systeem met stapfunctie sturing [exact oplosbaar $\rightarrow$ test stoningsrekenen]

2 gevallen: a) $E_b^{(0)} \neq E_a^{(0)}$ $\rightarrow$ c.m. sturing (geheeltegele oscill. t.m. niveaus)

b) $E_b^{(0)} = E_a^{(0)}$ en $H' = \begin{pmatrix} 0 & E \\ E & 0 \end{pmatrix}$, $E > 0$ (voll. oscill. t.m. niv.)

and. oplossingsmethode hierboven, krijgen we

$$|C_a(t)|^2 = 1 - \frac{|H'_{ba}|^2}{\hbar^2 \gamma^2 + |H'_{ba}|^2} \text{sinc}^2 \gamma t \quad |C_b(t)|^2 = P_{ab}(t) = \frac{|H'_{ba}|^2}{\hbar^2 \gamma^2 + |H'_{ba}|^2} \text{sinc}^2 \gamma t$$

$\rightarrow$ kleine sturing
 $\Rightarrow$ kans dicht bij 1, periodiek waverend ($\frac{\pi}{\gamma}$)
 kijgend naar $C_a(t) = 1 + (i\hbar)^{-1} H'_{aa} t \approx e^{-i/\hbar H'_{aa} t}$: licht niet te oscilleren,
 licht kans op unbound te realiseren $\rightarrow$ onc. zakt in 2^e orde verstopt
 [mo ook bij $P_{ba}^{(1)}(t) = \frac{|H'_{ba}|^2}{\hbar^2} t^2 \rightarrow$ geen 2^e orde op kopu ($t^2 \rightarrow$ 1ste orde)]

$\rightarrow$ je blijft quasi zitten i/c toestand met verschillende energie tenzij de sturing een bepaalde freq. / cadanz heeft om in mee te gaan ($\rightarrow$ em/absr)

de sturing kan nauwelijks de energie v/c systeem veranderen, wel de toest.

* $E_a^{(0)} = E_b^{(0)} = E^0$, $H'_{aa} = H'_{bb} = 0$, $H'_{ab} > 0$ [diagon matrix]

$$\chi_a^{(0)} = \frac{1}{\sqrt{2}} (\psi_a^{(0)} + \psi_b^{(0)}) \rightarrow E^0 + H'_{ba}$$

$$\chi_b^{(0)} = \frac{1}{\sqrt{2}} (\psi_a^{(0)} - \psi_b^{(0)}) \rightarrow E^0 - H'_{ba}$$

 $\rightarrow \psi(t) =$ superpos 2 nieuwe toest, elk met hun eigen energie
 correctie op 0^e orde toest, 1ste ord energieën

c.m. sturing perfect voor zelfde energieën: geen beperking voor voll. omzetting $\psi_a \rightarrow \psi_b$: geen rem op de osc. van a naar b en terug

Transities naar een groep van
niveaust: Fermi "golden rule"

$$P_{b \leftarrow a}^{(1)}(t) \rightarrow \frac{2}{\hbar^2} \lambda^2 \int_{E_b^{(0)} - \hbar}^{E_b^{(0)} + \hbar} dE_n \rho(E_n) |H'_{na}|^2 F(t, \omega_{na})$$

met $\rho(E)$ de toestandsdichtheid
 $\rho(E) dE = \# \text{ toest met } E \in (E, E+dE)$

$P_{b \leftarrow a}^{(1)}(t)$ is zeer klein tenzij $|E_b^{(0)} - E_a^{(0)}| < \frac{2\pi\hbar}{t}$
d.i. voor transities met behoud v. E
 $\Rightarrow P_{b \leftarrow a}^{(1)}(t) \approx \frac{2\lambda^2}{\hbar^2} |H'_{ba}|^2 \rho(E) \pi \hbar t$
voor $E = E_a^{(0)} = E_b^{(0)}$

$\omega_{na} = \frac{E_n^{(0)} - E_a^{(0)}}{\hbar}$ met $E_n^{(0)}$ dichtbij $E_a^{(0)}$
als $\hbar$ klein is, moet voldoende groot zijn $\Rightarrow \frac{2\pi\hbar}{t}$
 $H'_{na} \approx H'_{ba}$
 $\rho(E_n) \approx \rho(E_b^{(0)})$

afgangstempo

$$W_{ba} = \frac{dP_{ba}^{(1)}}{dt} = \frac{2\pi\lambda^2}{\hbar} |H'_{ba}|^2 \rho(E) = \text{cste v.d.tjd}$$

Golden Rule voor $E = E_a = E_b$

ook geldig voor t-periodische stellingen en $E_b - E_a = \pm \hbar\omega$
dan $\rho(E) \rightarrow \rho_{\pm}(E)$

t-periodische stelling $\rightarrow$ periodische stelling met dwangfreg ω
 $H'(t) = \lambda \hat{H}' \sin \omega t \quad t > 0 \quad (H' = 0, t \leq 0)$
 $\begin{cases} C_a(t=0) = 1, C_b(t=0) = 0, b \neq a \\ E_b^{(0)} \neq E_a^{(0)} \\ E_b^{(0)} \approx E_a^{(0)} \pm \hbar\omega \end{cases}$

Bohrfreg zit hier id
buit, zal gewild
zijn voor de afgang
 $\Rightarrow$ resonantie
 $\Rightarrow$ grote P_{ba}

$E_b \rightarrow E_a$ * absorptie overgangswaarschijnlijkheid

$$P_{ba}^{(1)}(t) = \frac{2\lambda^2}{\hbar^2} \frac{|H'_{ba}|^2}{4} F(t, \omega_{ba} - \omega)$$

Bohrfreg regel: resonantie voor $|\Delta\omega| \leq \frac{2\pi}{t}$
Bij resonantie: $P_{ba}^{(1)}(t) \sim \lambda^2 \frac{|H'_{ba}|^2}{4\hbar^2} t^2$

$E_b \leftarrow E_a$ * emissie overgangswaarschijnlijkheid

$$P_{ba}^{(1)}(t) = \frac{2\lambda^2}{\hbar^2} \frac{|H'_{ba}|^2}{4} F(t, \omega_{ba} + \omega)$$

voor een groep eindtoestanden

$\rightarrow$ Fermi Golden Rule

absorptietempo: $W_{ba} = \lambda^2 \frac{2\pi}{\hbar} \frac{|H'_{ba}|^2}{4} \rho(E_b)$ met $E_b = E_a \pm \hbar\omega$

emissietempo analoog

veralgemening naar periodische $H'(t)$ met grondfreg $\omega = 2\pi/T$

$\rightarrow$ Fourierreeks $\omega \rightarrow n\omega$

Oefening: 2-niveau systeem met t-periodische stelling
[kan exact opgelost w. dicht bij resonantie]

$$P_{ba}(t) = \lambda^2 \frac{|H'_{ba}|^2}{\hbar^2 \omega_R^2} \sin^2(\omega_R t/2)$$

$\omega_R^2 = (\Delta\omega)^2 + \frac{\lambda^2 |H'_{ba}|^2}{\hbar^2}$, $\omega_R = \text{'Rabi flipfreg'}$
is de periode
om het systeem

op resonantie ($\omega_{ba} = \omega$): $P_{ba}(t) \sim \sin^2(\lambda |H'_{ba}| t/2\hbar)$
zullen zien: resultaten tot op orde λ^2 stemmen overeen met "tot 1e orde"
nooit $P_{ba}(t) + P_{aa}(t) = 1$

zie oefenzitting voor sudden approximation

Kwantummechanica: Identieke deeltjes en het Pauli principe

2 deeltjes $\rightarrow |\Psi_1(\vec{r}_1, t)|^2, |\Psi_2(\vec{r}_2, t)|^2$

* hoe kan we 2 identieke deeltjes onderscheiden

* kan 2 identieke deeltjes id zelfde kwantumtoestand zijn? $[2p^+, e^-, \gamma, \dots]$

in kwantummechanica zijn 2 identieke deeltjes niet onderscheidbaar

∴ meting $\vec{R}$ op tijd t : $(\vec{r}_1) \cdot \vec{R}_1 \cdot (\vec{r}_2) \cdot \vec{R}_2$?

+ verwisselingsoperator:

2 deeltjes: $E = E_1 \otimes E_2$ met basisontwikkeling $|\Psi\rangle = \sum_{k,n} C_{k,n} |k\rangle \otimes |n\rangle$

operator: $P_{12}(|k\rangle \otimes |n\rangle) = |n\rangle \otimes |k\rangle$ deeltje 1 op plaats 2 en omgekeerd met $P_{12}^\dagger = P_{12}$ en $P_{12}^2 = 1$

∴ zonder spin $P_{12} \Psi(\vec{r}_1, \vec{r}_2) = \Psi(\vec{r}_2, \vec{r}_1)$

met spin $P_{12} = P_{12}^{ur} \otimes P_{12}^{spin}$

$spin = \frac{1}{2} \cdot P_{12} \left(\sum_{\sigma_1, \sigma_2} \Psi_{\sigma_1, \sigma_2}(\vec{r}_1, \vec{r}_2) |\sigma_1\rangle \otimes |\sigma_2\rangle \right) = \sum_{\sigma_1, \sigma_2} \Psi_{\sigma_1, \sigma_2}(\vec{r}_2, \vec{r}_1) |\sigma_2\rangle \otimes |\sigma_1\rangle$

symmetrische toest. moeten een kp symm hebben (voor de verwisseling)

+ bij spinimpuls hadden we keuze t/m gekoppelde / ongekoppelde basis S_z en S^2
willen hier nu een gekoppelde basis want de elementen van die basis zijn dan de eigenfuncties v/d verwisselingsoperator

∴ symmetrie duidelijk v/d gekoppelde basis $|S, m\rangle$ (eigenbasis van $S^2 = (S_1 + S_2)^2$ en $S_z = S_{1z} + S_{2z}$)

in $E_S = E_{1S} \otimes E_{2S}$: $\vec{S} = \vec{S}_1 + \vec{S}_2 = \vec{S}_1 \otimes 1 + 1 \otimes \vec{S}_2$

dus $S_{1x} = S_{1x} \otimes 1 = \frac{\hbar}{2} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$

$S_{2x} = 1 \otimes S_{2x} = \frac{\hbar}{2} \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$ etc

In E_S heeft S^2 ligw $\hbar^2 S(S+1)$ en S_z ligw $\hbar M$

$\{S^2, S_z\}$ CSCO

→ nieuwe toest: $|S, M\rangle$

mogelijke S, M waarden 2 spin $\frac{1}{2}$ deeltjes

$S_z(|+\rangle \otimes |+\rangle) = \hbar |+\rangle \otimes |+\rangle$ en

$S^2(|+\rangle \otimes |+\rangle) = [S_1^2 \otimes 1 + 1 \otimes S_2^2 + 2(\vec{S}_1 \otimes 1)(1 \otimes \vec{S}_2)] \times (|+\rangle \otimes |+\rangle)$
 $= (\frac{3}{4}\hbar^2 + \frac{3}{4}\hbar^2 + \frac{\hbar^2}{2})(|+\rangle \otimes |+\rangle) = 2\hbar^2 |+\rangle \otimes |+\rangle$

analoog voor $|+\rangle \otimes |-\rangle$

⇒ $S = 1$ en $M = \pm 1$

toestand met $S = 1$ en $M = 0$ construeren als lineaire combinatie

$S^2 \frac{1}{\sqrt{2}} (|+\rangle \otimes |-\rangle + |-\rangle \otimes |+\rangle) = 2\hbar^2 \sim$ en $S_z \sim = 0 \sim$

⇒ 3 gekoppelde toest gevonden (dim=3) → triplet (symm, $\lambda=1$)

$\begin{cases} |1, 1\rangle = |+\rangle \otimes |+\rangle \\ |1, 0\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}} (|+\rangle \otimes |-\rangle + |-\rangle \otimes |+\rangle) \\ |1, -1\rangle = |-\rangle \otimes |-\rangle \end{cases}$

er is nog 1 ontbrekende basisvector hier ⊥ op

→ singlet: $|0, 0\rangle = \frac{1}{\sqrt{2}} (|+\rangle \otimes |-\rangle - |-\rangle \otimes |+\rangle)$ (antisymm, $\lambda=-1$)

deze nieuwe gekoppelde basis bestaat uit eigenfuncties

van S^2, S_z in E_S

↳ $P_{12} |0, 0\rangle = -|0, 0\rangle$ & $P_{12} |1, M\rangle = |1, M\rangle$ → invariant onder P_{12}

Identieke deeltjes

Symmetrie v. toestanden

- algemeen: $|\Psi\rangle$ en $e^{i\phi}|\Psi\rangle$ zijn FYSISCH hetzelfde
- identieke deeltjes: $|\Psi\rangle$ en $P_{12}|\Psi\rangle$ zijn fysisch hetzelfde
 $\Rightarrow \exists \phi: P_{12}|\Psi\rangle = e^{i\phi}|\Psi\rangle$

toest. mogen nog meer een fasefactor verschillen, maar die mag niet anders wett. zijn

aangezien $P_{12}^2 = 1 \Rightarrow e^{i\phi} = \pm 1$

$\Rightarrow$ impliceert $C_{12} = \pm C_{12}$ in $|\Psi\rangle = \sum_{12} C_{12} |12\rangle \otimes |12\rangle$

fysische toestanden zijn dus hetzij symmetrisch, hetzij antisymmetrisch onder verwisseling v. 2 identieke deeltjes

$\Rightarrow |1\rangle \otimes |1\rangle \rightarrow$ onfysisch ($\frac{1}{2}$ spin)

Pauli principe

2 mogelijkheden voor 2 identieke deeltjes

- * 2 identieke bosonen $\rightarrow P_{12}|\Psi\rangle = |\Psi\rangle$
- * 2 identieke fermionen $\rightarrow P_{12}|\Psi\rangle = -|\Psi\rangle$
- v. zonder spin (bosonen): $\Psi(\vec{r}_1, \vec{r}_2) = \Psi(\vec{r}_2, \vec{r}_1)$
- 2 spin $\frac{1}{2}$ (fermionen):

→ glibboson, Higgs boson...

→ heeltallige spin: 0, 1, 2, ...

→ half-tallige spin: $\frac{1}{2}, \frac{3}{2}, \dots$

→ e⁻, p⁺, n, ...

ook van toep. op samen gestelde deeltjes
v. 2 atomen (grondtoest s=0 (singlet))

$$|\Psi\rangle = \underbrace{\Psi_{00}(\vec{r}_1, \vec{r}_2)}_{\text{Symm}} |0,0\rangle + \underbrace{\sum_m \Psi_{m0}(\vec{r}_1, \vec{r}_2)}_{\text{Asym}} |1,0\rangle + \underbrace{\sum_m \Psi_{m1}(\vec{r}_1, \vec{r}_2)}_{\text{Asym}} |1,1\rangle + \underbrace{\sum_m \Psi_{m2}(\vec{r}_1, \vec{r}_2)}_{\text{Symm}} |2,2\rangle$$

↳ totale golf-functie moet (anti)symm deeltjes hebben
↳ spin-baan correlaties

zelfde spin $\rightarrow$ limit op hoe dicht deeltjes bij elkaar mogen komen
symmetrisch duwt de 2 deeltjes weg van elkaar
 $\rightarrow$ parallel veroorzaakt exchange / wissel interacties

- onafhankelijke fermionen (onafhankelijk = geen interacties)
- 2 onafh. fermionen (vb e⁻): $H = H_1 + H_2$ (" " " ")

$|\Psi\rangle = |1\rangle \otimes |m\rangle$ met $|1\rangle = |1, l, m, s\rangle$

kan niet $|1\rangle \otimes |1\rangle$ schrijven - zelfde identieke toest. (ook spin)

$\rightarrow$ moeten minstens dit schrijven: $\frac{1}{\sqrt{2}}(|1\rangle \otimes |m\rangle - |m\rangle \otimes |1\rangle)$ ok
 $\rightarrow$ geen 2 onafh. fermionen in dezelfde toestand
ok ze niet onafh. zijn, zitten ze samen en niet elk in hun aparte toestand

- N onafhankelijke identieke deeltjes

Pauli principe

bosonen: $P_{ij}|\Psi\rangle = |\Psi\rangle$

fermionen: $P_{ij}|\Psi\rangle = -|\Psi\rangle$

↳ geldt ook voor afhankelijk

Werkwijze nu volgende mogelijke toestand voor N deeltjes

Beschouw N_1 deeltjes in toestand $|1\rangle$

N_2 " " " " " $|2\rangle$ etc

→ kiezen welke deeltjes

met $N = \sum_{i=1}^m N_i$

#toest. die meetert aan deze beschouwte, moet een symm. voldoen

dan $|\Psi\rangle_b = \frac{1}{\sqrt{N!}} \sum_P |1\rangle_{P(1)} \otimes |2\rangle_{P(2)} \otimes \dots \otimes |N\rangle_{P(N)}$

[inclusie exclusieprincipe een comb. v. producttoestanden]

enkel bosonen kan in deze toest. zitten

met $C = \sqrt{N_1! N_2! \dots N_m!}$

en P: permutatie van 1, ..., N

$|\Psi\rangle_f = \frac{1}{\sqrt{N!}} \sum_P \epsilon_P |1\rangle_{P(1)} \otimes \dots \otimes |N\rangle_{P(N)}$

met $N_i = 1 \forall i \rightarrow$ alle $|1\rangle \neq$

fermionen: deeltjes mogen niet in d. zelfde toestand zitten & aan antisymm voldoen

0 anders
 $|\Psi\rangle_f = \frac{1}{\sqrt{N!}} \begin{vmatrix} |1\rangle_1 & |1\rangle_2 & \dots & |1\rangle_N \\ |1\rangle_2 & |1\rangle_3 & \dots & |1\rangle_N \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ |1\rangle_N & |1\rangle_N & \dots & |1\rangle_N \end{vmatrix}$

(Slater determinant)

indien $|1\rangle_i = |1\rangle_j \Rightarrow |\Psi\rangle_f = 0$

↳ Deze gekwanti-symmetriseerde toestanden vormen een basis in de N-bosonen (fermionen) $\mathcal{H}$.

Kwantummechanica: Pauli principe

de (anti-)symmetrie is behouden idt tgd

$$\langle P_{ij} \rangle \psi = \pm 1 \quad \forall i \quad \text{want } [P_{ij}, H] = 0 \quad \text{(identieke deeltjes)}$$

Fysische gevolgen v/h Pauli principe

* Exchange interactie t/m fermionen

v.l. Helium atoom $e^- \quad p \uparrow \downarrow p \uparrow \downarrow$

$$H = \frac{p_1^2}{2m_e} + \frac{p_2^2}{2m_e} - \frac{2e^2}{R_{11}} - \frac{2e^2}{R_{22}} + \frac{e^2}{R_{12}}$$

Coulomb interacties

$$\frac{1}{R} \equiv R^{-1}, \quad R \equiv \sqrt{\vec{R} \cdot \vec{R}}$$

$$= H_1 + H_2 + H_{12}$$

↓
1 onafh. fermionen ↳ koppeling

$$|\Psi\rangle = |n_1\rangle \otimes |n_2\rangle$$

$$E = E_1 + E_2$$

↳ grondtoestand: $|0\rangle = \Psi_{1s}(\vec{r}_1) \Psi_{1s}(\vec{r}_2) \frac{1}{\sqrt{2}} (|\uparrow\uparrow\rangle \otimes |\downarrow\downarrow\rangle - |\downarrow\uparrow\rangle \otimes |\uparrow\downarrow\rangle) \rightarrow$ singlet

2 e⁻ in zelfde grondtoestand, zetten wat betreft de orbitaal $\Rightarrow$ spin in triplet, 20 eV hogere energie

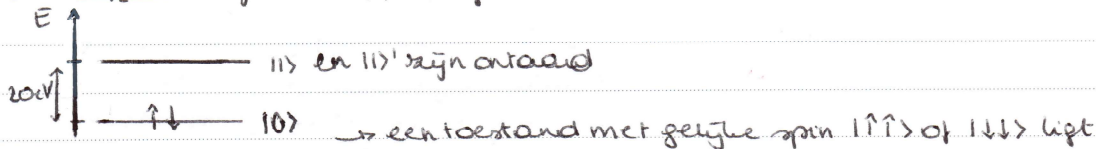
excitatie: $|1\rangle = [\Psi_{1s}(\vec{r}_1) \Psi_{2s}(\vec{r}_2) - \Psi_{2s}(\vec{r}_1) \Psi_{1s}(\vec{r}_2)] \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{cases} |\uparrow\uparrow\rangle \\ |\uparrow\downarrow\rangle \\ |\downarrow\uparrow\rangle \\ |\downarrow\downarrow\rangle \end{cases} \rightarrow$ triplet

eg. functie H $\rightarrow$ 1/2 en 2 s-combinaties antisymm. is toestand $\Rightarrow$ combi. banen enkel i/c triplet want antisymm. & symm. $\Rightarrow$ antisymm.

$$\text{of } |1'\rangle = [\Psi_{1s}(\vec{r}_1) \Psi_{2s}(\vec{r}_2) + \Psi_{2s}(\vec{r}_1) \Psi_{1s}(\vec{r}_2)] \frac{1}{\sqrt{2}} \begin{cases} |\uparrow\uparrow\rangle \\ |\uparrow\downarrow\rangle \\ |\downarrow\uparrow\rangle \\ |\downarrow\downarrow\rangle \end{cases} \rightarrow$$
 singlet

↳ zowel $P_{12}|0\rangle = -|0\rangle$ als $P_{12}|1\rangle = -|1\rangle$ $\Rightarrow$ Pauli

Stel $H_{12} = 0$ (geen koppeling t/m e⁻)

het ontkoppelen van spins heeft invloed op de energie via orbitaal

althoewel er geen directe spin-spin interactie is

($H_{12} = 0$), gaat de energie wel veranderen

wanneer je de spins van de 2 e⁻'s wisselt

spins geforceerd op dezelfde plaats

zitten: van 10's tot 11's

↳ in 10's toestand mogelijke

spin parallel,

plaats antisymmetrisch

20 eV hoger

↳ Pauli: antisymm. golf-functie $\Psi(\vec{r}_1, \vec{r}_2)$ nodig,

niet mogelijk bij 2 in orbit.

$\Rightarrow$ 1 e⁻ verder weg vld kern $\Rightarrow E \uparrow$ (Coulomb $\propto 1/r$)

$H_{12} \neq 0$ (interactie t/m deeltjes $\Rightarrow$ storing)

$\Rightarrow$ invloed v/d interactie op de energie te

e⁻ & e⁻

bepalen abt. storing

ant. & symm. toestand 20 eV ofde basis toestand

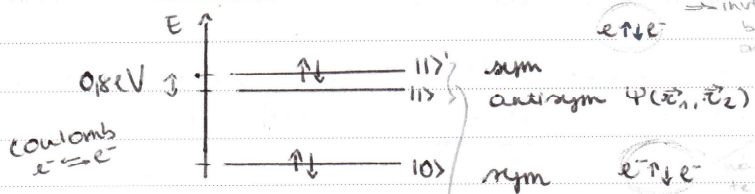
symm. goed a. a. toestand is

ant. symm. toestand is

$\Psi(\vec{r}, \vec{r}) = 0 \rightarrow$ fermi post

bevestiging v/h Pauli

te zien als storingen: zelfde toestanden, andere energieën

10! het policoord: bel!!)

verw. 120 2

Fysieke gevolgen van Pauli principe

* Grondtoestand van N identieke en onafhankelijke deeltjes

stel je hebt een spectrum van H_i : $E_1 \leq E_2 \leq \dots \leq E_n \leq \dots$ (er ontbreekt inbegrepen)
dan $H = \sum_{i=1}^N H_i$ mac: laagste toestand per deeltje, maar de deeltjes moeten niet alle in die toestand zitten

dan voor N bosonen: $E_0 = N E_1$ (alle N deeltjes in de grondtoestand)

voor N fermionen: $E_0 = \sum_{i=1}^N E_i$ $\rightarrow$ 2 fermionen kunnen in dezelfde grondtoestand zitten, ze niet meer $\rightarrow$ daaropgaande toestand $\rightarrow$ kost energie $\rightarrow$ steeds hoger zitten $\rightarrow$ alle n.v. verzetten

$\hookrightarrow$ energie van laagst bezette niveau bij 0 K

$$= \text{Fermi-energie} = E_F = P_F^2 / 2m$$

[energie per deeltje]

= energie van laagst mogelijk energieniveau in de grondtoestand van vrije e^-

Fermi-gas

vk elektronen in metaal $\rightarrow$ mac: $v \approx 10^6$

[handig om periodieke RVW te kiezen]

$\hookrightarrow$ we hebben vlakke golven $\phi_{\vec{p}}(\vec{r}) = \frac{1}{L^{3/2}} e^{i\vec{p} \cdot \vec{r} / \hbar}$ met spin s (2s+1 toest)

$$\text{dus } \Psi_{\vec{p},s} = \phi_{\vec{p}}(\vec{r}) \otimes |s\rangle$$

$$\text{met } \vec{p} = (\hbar/L) \vec{n} \quad \text{en } \vec{n} = (n_1, n_2, n_3) \in \mathbb{Z}^3$$

dan is in de grondtoestand

$$N = \sum_{\vec{p} \in \text{p.p.}} (2s+1) \quad \text{of } N \approx (2s+1) \left(\frac{L}{\hbar}\right)^3 \int_{p \leq p_F} d^3p = (2s+1) \frac{4}{3} \pi \left(\frac{L}{\hbar}\right)^3 p_F^3$$

we definiëren de elektronendichtheid

$$\rho = N/V = N/L^3 = \frac{2s+1}{6\pi^2} (p_F/\hbar)^3 = \frac{2s+1}{6\pi^2} k_F^3$$

$$\vec{p} \Psi_{\vec{p},s} = \hbar \vec{p} \Psi_{\vec{p},s}$$

dan is $\langle E_{kin} \rangle$ per e^-

$$\begin{aligned} \frac{\langle p^2 \rangle}{2m} &= \frac{1}{N} (2s+1) \left(\frac{L}{\hbar}\right)^3 \int_{p \leq p_F} p^2 / 2m d^3p \\ &= \frac{3}{5} \frac{P_F^2}{2m} = \frac{3}{5} E_F \quad \text{in 3D} \end{aligned}$$

ALTERNATIEF @ extra pagina

* Fermionen en bosonen bij lage temperaturen

- Fermionen: $E_F \approx 3 \text{ eV} \gg k_B T_{\text{room}} \approx \frac{1}{40} \text{ eV}$

$\rightarrow$ Fermionen in "doors" zijn een goede beschrijving van elektrische en warmte-geleiding in METALEN

$$E_F \propto \rho^{2/3} \quad \text{in 3D}$$

, $T = 0 \text{ K}$ model van daar

$\hookrightarrow$ kernfysica

neutronen i.d. stabiele kern zijn stabiel

vrije n^0 of n^+ in radio-actieve kernen vervallen na 15 min

$$n^0 \rightarrow p^+ + e^- + \bar{\nu}_e \quad [\beta\text{-verval}]$$

$\hookrightarrow$ verklarings stabiliteit i.d. kern

Pauli: grondtoest p^+ dat n.v. alvast reeds bezet

- Bosonen

Bose-Einstein condensatie (BEC) = bij verlagen v.d. temp zal λ uitbreiden en ρ klein zijn

reëel Bose gas

$$\xrightarrow{T \downarrow}$$

ultra-koud

$$\rho = N/V = 1/a^3$$

$$\frac{P_F^2}{2m} \approx \frac{3}{2} kT \quad \text{met } p = \hbar/\lambda$$

(de Broglie)

$$\lambda_T = \frac{h}{\sqrt{2\pi m kT}}$$

$\hookrightarrow$ BEC treedt op als $\lambda_T \gtrsim a$

$\Rightarrow$ macroscopisch # bosonen condenseert

in éénzelfde $\Psi(\vec{r}, t) \otimes |s\rangle$

grondtoestand

Kwantummechanica: Fermionen in 3D

(alternatieve) berekening fermi-energie mbv vrije partiaal

uit SE $-\frac{\hbar^2}{2m} \Delta \psi = E \psi \Rightarrow \psi(x,y,z)$ haken (zeg 0 op door)

als scheiding van variabelen: $\psi = X(x)Y(y)Z(z)$

$$\Rightarrow -\frac{\hbar^2}{2m} \left(\frac{\ddot{X}}{X} + \frac{\ddot{Y}}{Y} + \frac{\ddot{Z}}{Z} \right) = E \quad \text{met } \ddot{X} = -k_x^2 X, \text{ etc.}$$

$$\Rightarrow E = \frac{\hbar^2}{2m} (k_x^2 + k_y^2 + k_z^2)$$

$$\text{RVW } X(0) = X(a) = 0, \text{ etc}$$

$$\Rightarrow k_x = n_x \pi / a, \text{ etc}$$

$$\Rightarrow \psi = N \sin \frac{n_x \pi x}{a} \sin \frac{n_y \pi y}{b} \sin \frac{n_z \pi z}{c} \quad \text{met } N = \sqrt{\frac{8}{abc}} \quad \text{en } n_x \geq 1, \text{ etc}$$

$$\Rightarrow E = \frac{\pi^2 \hbar^2}{2m} \left\{ \left(\frac{n_x}{a} \right)^2 + \left(\frac{n_y}{b} \right)^2 + \left(\frac{n_z}{c} \right)^2 \right\} \quad \rightarrow \text{energie viel door}$$

voor $a=b=c$, belangrijke ontvinding:

n_x	n_y	n_z	
1	1	1	→ grondtoestand
2	1	1	} 3-voudig ontvuld
1	2	1	
1	1	2	

voor macroscopische doos: $a, b, c \rightarrow \infty$:

$$E = \frac{\pi^2 \hbar^2}{2m} \left\{ \xi^2 + \eta^2 + \zeta^2 \right\} \quad \text{met } \xi = \frac{n_x}{a}, \text{ etc}$$

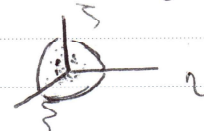
↓

quasi continuüm van E in

liggen dicht bij elkaar

en $(\xi, \eta, \zeta) \in \text{reciproke rooster}$

(toestand v. gekindering in metaal)

$$\Delta \xi = \frac{1}{a} \text{ etc}$$

$$(\xi, \eta, \zeta) \geq 0$$

toest. met deze energie

$$\xi^2 + \eta^2 + \zeta^2 = R^2$$

→ boloppervlakken

$$N(W) = \# \text{ toest. met } 0 \leq E \leq W \quad (\# \text{ toest. in dat octant te tellen tot bolschil } W)$$

$$\text{met } W = \frac{\pi^2 \hbar^2}{2m} R_W^2$$

dan is het vol. van bolsector met straal R_W : $\frac{1}{8} \frac{4}{3} \pi R_W^3$

in het vol. rond één toest: $\Delta \xi \Delta \eta \Delta \zeta = \frac{1}{a} \frac{1}{b} \frac{1}{c} = \frac{1}{V_{\text{doos}}}$

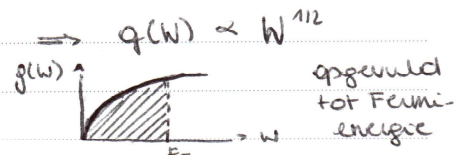
$$\Rightarrow N(W) = \text{Vol bolsector} / \text{vol per toestandspunt}$$

$$= \frac{abc}{8} \frac{4\pi}{3} \left(\frac{2mW}{\pi^2 \hbar^2} \right)^{3/2}$$

en de toestandsdichtheid $g(W)$

$$g(W) dW = \# \text{ toest. met } W \leq E \leq W + dW$$

$$= N(W + dW) - N(W) = \frac{dN}{dW} dW$$

Bij $T = 0 \text{ K}$: alle toest. bezet tot aan E_F → Energie per e

nu 2 e per toestand [per plaattoest zonder spin] (↑↓ Pauli)

$$\Rightarrow \text{dichtheid } n = \frac{\# e^-}{\text{vol}} = \frac{2N(E_F)}{abc} \propto E_F^{3/2}$$

$$\Rightarrow \text{theorie rijk e- in metaal: } E_F \propto n^{2/3}$$

→ meer e- per vol → hogere E_F

Tijdsche gevolgen van Pauli principe

- * BEC is een eig vie ideaal Bose gas (zeer verdund gas), dus zonder interacties - $T \leq 4 K$
- superfluiditeit is een eig vie Bose fluidum (vloeibaar He), met interacties - $T \leq 2,17 K$
- ↳ geen dissipatie v. energie bij stroming, heel lage wrijving
- gebeurt bij superlage temp en is een begruichijwel van BEC (interact. nodig)

* Complexe atomen en atomaire schillen

meerdere e^- (veel deeltjes beschouwingen) → mean field / centr. pot.
benadering voor e^- - e^- interacties + Pauli gebuilen

$$H = \sum_{i=1}^Z \frac{p_i^2}{2m_e} - \sum_{i=1}^Z \frac{Ze^2}{R_i} + H_{int}$$

kin. energie Coulombkern interacties enkel Coulomb repulsie t/m e^-

$$H_{int} = \sum_{i=1}^Z \sum_{j \neq i}^Z \frac{e^2}{R_{ij}}$$

- * spin effecten impliciet aanwezig via Pauli principe (exchange interactie)
- * $H_{int} \approx H_{e \rightarrow kern}$ want $R_i \approx R_{ij}$ en $H_{int} \approx \frac{Z(Z-1)}{2}$, $H_{e \rightarrow kern} \approx Z^2$
- ↳ de interactie is pteen kleine storing (bel. gjoehap)

→ Hartree benadering

$$\sum_{j \neq i}^Z \frac{e^2}{R_{ij}} \approx \left\langle \sum_{j \neq i}^Z \frac{e^2}{R_{ij}} \right\rangle_{R_i} \equiv W(R_i)$$

1e⁻ interactie met overigen middelen over alle posities v.d. andere e^- gem. berekenen naar afstand "mean field"

afh. v.d. "afstand" e^- tot kern

$$\Rightarrow H = \sum_i \frac{p_i^2}{2m_e} + \sum_i \left(-\frac{Ze^2}{R_i} + \frac{W(R_i)}{2} \right) + \sum_{i < j} \left(\sum_{j \neq i} \frac{e^2}{R_{ij}} - W(R_i) \right) \frac{1}{2}$$

1-deeltje pot. = som (afstand tot kern) interactie "storing" echte interactie vgen. interactie x 2 - met collega's hopelijk klein genoeg $\sim W(R_i)$

→ Bereken de e^- configuraties voor

$$H = \sum_i \frac{p_i^2}{2m_e} + \sum_i U(R_i) \Rightarrow \Psi_{n,l,m} : E_{n,l}$$

0de orde probl met lipen orbitelen = hamiltoniaan + "mogelijke" potentiaal

Vul dan in volgens Pauli

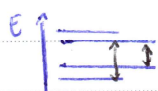
1s, 2s, 2p, 3s, ...

$E_H = \sum_{i=1}^N E_i^{(0)}$ $E = \sum_{i=1}^N E_i^{(0)}$ $\Psi_N =$ Slater det. interactiefunctie

1 deeltje $(\frac{p^2}{2m_e} + U) \Psi = E \Psi$ geen andere Coulomb

Kwantummechanica: Interactie v. atomen met EM straling

kwantum verklaart de experimenteel waargenomen emissie & absorptie spectra van atomen & moleculen ($\Leftrightarrow$ klassiek (cont. spectrum + spont. emissie z. EM veld) ^{overgangen & intensiteit})

- niet alle overgangen toegelaten
- niet een intens

klassiek EM: vgl'en v. Maxwell

$$\vec{E}(\vec{r}, t) = -\vec{\nabla}V - \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} \quad \vec{B}(\vec{r}, t) = \vec{\nabla} \times \vec{A}$$

met ghtvras $V \rightarrow V - \frac{\partial \chi}{\partial t}$ $\vec{A} \rightarrow \vec{A} + \vec{\nabla} \chi$

(extra ghten)

$\hookrightarrow$ Theorema Helmholtz voor ghtvras

$$\exists \chi, \vec{H}: \vec{F} = \vec{\nabla} \chi + \vec{\nabla} \times \vec{H} \Rightarrow \exists \varphi: \vec{\nabla} \cdot \vec{F} = \Delta \varphi$$

$$\Rightarrow \text{Coulomb ght: kiezen } \vec{\nabla} \cdot \vec{A} = 0$$

$$\hookrightarrow \text{Stel } \rho(\vec{r}) = 0 \text{ (geen ladingen)} \Rightarrow V = 0 \text{ opast}$$

Maxwell + $\vec{\nabla} \times (\vec{\nabla} \times \vec{A}) = \vec{\nabla}(\vec{\nabla} \cdot \vec{A}) - \Delta \vec{A}$ geven de ghtvgt

$$\Delta \vec{A} = \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{A}}{\partial t^2} \quad (\text{in vacuüm})$$

met (monochrom) ght: $\vec{A}(\vec{r}, t) = A_0(\omega) \vec{e} \cos(\vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t + \phi_\omega)$

$$\omega = h \nu$$

$\hookrightarrow$ polarisatievekt, $\|\vec{e}\| = 1$

$$\vec{k} \cdot \vec{e} = 0 \quad \text{transversaal}$$

$$\Rightarrow \vec{E}(\vec{r}, t) = E_0(\omega) \vec{e} \sin(\vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t + \phi_\omega)$$

$$\text{met } E_0(\omega) = -\omega A_0(\omega)$$

$$\vec{B}(\vec{r}, t) = E_0(\omega) \frac{1}{c} (\vec{k} \times \vec{e}) \sin(\vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t + \phi_\omega)$$

$$= \frac{\partial \vec{A}}{\partial t}$$

$$\text{en } \vec{B} \perp \vec{E}, \vec{E}, \vec{B} \perp \vec{k}$$

spektrale energiedichtheid (per eenh. v. hoefvreg)

$$\frac{1}{2} (\epsilon_0 \|\vec{E}\|^2 + \frac{1}{\mu_0} \|\vec{B}\|^2) = \epsilon_0 E_0^2(\omega) \sin^2(\vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t + \phi_\omega)$$

$$\rightarrow \text{gem over 1 periode } \langle \dots \rangle_T \Rightarrow \frac{1}{2} \epsilon_0 E_0^2(\omega) = h \nu N_\nu(\omega)$$

spektr. foton
dichth (per eenh ω)

$$= \frac{1}{c} \text{Intensiteit}(\omega)$$

$$\text{voor incoherente straling: } I \propto \int d\omega \text{ Intensiteit}(\omega) \equiv \int d\omega I(\omega)$$

Hamiltoniaan voor een geladen deeltje [ik EM veld]

$$H = \frac{\vec{p}^2}{2m} - \frac{q}{2m} (\vec{A} \cdot \vec{p} + \vec{p} \cdot \vec{A}) + \frac{q^2}{2m} A^2 + qV$$

δE invariant onder ghtvras mits $\psi \rightarrow \psi e^{i q \chi(\vec{r}, t)/\hbar}$

$$\neq \hookrightarrow H = \frac{\vec{p}^2}{2m} + V(\vec{r}) \rightarrow \text{volstaat niet want we hebben ook nog de}$$

$$\text{lorentzkracht } \vec{F} = q(\vec{E} + \vec{v} \times \vec{B}) \neq \frac{dV}{dt} \text{ die niet}$$

conservatief is, hangt dus niet enkel af van positie

$$\Rightarrow \text{gebruiken mechanische variabelen } \vec{v} = \frac{\vec{p} - q\vec{A}(\vec{r}, t)}{m} \quad v_i \text{ comm. niet onderling}$$

met $\vec{P}$ de toegevoegde impuls vth probleem: $\vec{P}_{\text{toeg}} \neq \vec{P}_{\text{init}}$ indien $\vec{A} \neq 0$

$$\hookrightarrow [x_i, p_j] = i\hbar \delta_{ij}$$

$$\Rightarrow H = \frac{1}{2} m \vec{v}^2 + qV = \frac{1}{2m} (\vec{P} - q\vec{A})^2 + qV \quad \text{OK!}$$

$$i\hbar \frac{\partial}{\partial t} \Psi(\vec{r}, t) = \left[\frac{\hbar^2}{2m} \Delta + i\hbar \frac{q}{m} \vec{A} \cdot \vec{\nabla} + \frac{q^2}{2m} A^2 \right] \Psi(\vec{r}, t) \quad [\text{Coul ght}]$$

voor een atoom met $\pm e^-$: $m_{\text{elek}} \gg m_e \rightarrow$ verwaarloos $\frac{q}{m} \vec{A} \cdot \vec{\nabla}$

$$\Rightarrow i\hbar \frac{\partial}{\partial t} \Psi(\vec{r}, t) \approx \left[\frac{\hbar^2}{2m} \Delta - \frac{Ze^2}{4\pi\epsilon_0 r} - \frac{i\hbar e}{m} \vec{A} \cdot \vec{\nabla} \right] \Psi(\vec{r}, t) \quad \text{voor } e^- \text{ in EM veld}$$

couplg
interactie
 $V \neq 0$

geest
man

Interactie v. atomen met EM straling

meestal $\lambda \gg \langle r \rangle$

$$(\Delta E = \frac{hc}{\lambda})$$

$$\Rightarrow \vec{A}(\vec{r}, t) \approx \vec{A}(\vec{r}=0, t) \quad \text{'dipolbenadering'}$$

beschouwen als plaatsafh., enkel tydsafh.

→ Nieuwe g.h.: $\lambda(\vec{r}, t) = \vec{A}(t) \cdot \vec{r}$ (nieuwc, strengere)

$$\Rightarrow \vec{A}' = 0$$

$$V' = \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} \cdot \vec{r} = -\vec{E}_R \cdot \vec{r}$$

$$\psi' = \psi \quad e^{i\vec{A} \cdot \vec{r}/\hbar}$$

→ alleen straling

× fysisch meer inzicht gevende wj

⇒ SE is robuuster

$$\Rightarrow i\hbar \frac{\partial \psi'}{\partial t} = \left[-\frac{\hbar^2}{2m} \Delta - \frac{Ze^2}{4\pi\epsilon_0 r} + e\vec{E}_R \cdot \vec{r} \right] \psi'(\vec{r}, t)$$

interactie: quanta's id ruimte

$$W = -\vec{E}_R \cdot \vec{D}$$

storing: el. dipool

$$\vec{D} = -e \vec{r} = q_e \vec{r}$$

"el. dip." in stralingsveld door uitwendig el. veld

$$\text{def: } \vec{D} \equiv \sum_{i=1}^N q_i (\vec{R}_i - \vec{R}_c)$$

met $\vec{R}_c = MC \approx \text{keernpos}$

als netto lading 0 ($\sum q_i = 0$) ⇒ $\vec{D}$ onafh. vld gekozen oorspr.

ook te verkrijgen uit Lorentzkracht:

$$\vec{F}_e = -e (\vec{E}_R + \vec{v} \times \vec{B}_R)$$

klein indien $\frac{v}{c} \ll 1$, want $\|\vec{B}\| = \frac{\|\vec{E}\|}{c}$

$$\approx -\vec{v} \cdot \vec{B}$$

indien $\vec{A} = \vec{A}(t)$

W is een tydsafh. storing

$$W = +e\vec{E}_R(t) \cdot \vec{r}$$

$$\text{met } \vec{E}_R(t) = -E_0(\omega) \vec{e} \sin(\omega t - \delta_{\omega})$$

← periodische dwangkracht

⇒ tydsafh. storingsovereen

$$C_b(t < 0) = \delta_{ba}$$

$$\rightarrow C_b^{(1)}(t) = \frac{E_0(\omega)}{\hbar} \langle \psi_b | \vec{E} \cdot \vec{D} | \psi_a \rangle \int_0^t \sin(\omega t' - \delta_{\omega}) e^{-i\omega_b t'} dt' \quad (b \neq a)$$

$[E_b > E_a]$ absorptie: $\omega \approx \omega_{ba}$

$[E_b < E_a]$ qstim. emissie: $\omega \approx -\omega_{ba}$

• absorptie

$$|C_b^{(1)}(t)|^2 = \frac{1}{2} \left(\frac{E_0(\omega)}{\hbar} \right)^2 |\langle \psi_b | \vec{E} \cdot \vec{D} | \psi_a \rangle|^2 F(t, \omega_{ba} - \omega)$$

$$\Rightarrow P_{ba}^{(1)}(t) \approx \frac{\pi I(\omega_{ba})}{\hbar^2 c \epsilon_0} |\vec{E} \cdot \vec{D}_{ba}|^2 F(t, \omega_{ba} - \omega)$$

met $F(t, \omega) = (1 - \cos \omega t) / \omega^2$
integreer over ω na
→ benaderen dat F
een tydsafh. c.s. wordt

→ overgangstempo voor incoherente en ongepolariseerde straling

$$|\vec{E} \cdot \vec{D}|^2 = |E_x D_x + \dots + E_z D_z|^2 = E_x^2 D_x D_x^* + E_x E_y D_x D_y^* + \dots$$

→ middelen over polarisatie

$$\langle |\vec{E} \cdot \vec{D}|^2 \rangle = \frac{\langle E_x^2 \rangle}{1/3} D_x D_x^* + \frac{\langle E_x E_y \rangle}{0} D_x D_y^* + \dots + \frac{\langle E_z^2 \rangle}{1/3} D_z D_z^* = \frac{1}{3} \vec{D} \cdot \vec{D}^*$$

$$\Rightarrow W_{ba}^{(1)} \approx \frac{\pi I(\omega_{ba})}{3 \hbar^2 c \epsilon_0} |\vec{D}_{ba}|^2 = \frac{dP_{ba}^{(1)}(t)}{dt}$$

gedwongen relaxatie

• qstim. emissie (van "B naar a")

analoge berekening hierboven

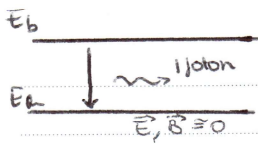
$$\Rightarrow W_{ab}^{(1)} = W_{ba}^{(1)}$$

qstim. em.

absorptie

→ detailed balance

Kwantummechanica: Interactie v. atomen met EM straling

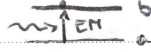

• spontane emissie

→ raakt om beschrijving waarin EM veld gekwantiseerd is

⇒ Einsteins fenomenologische beschrijving

absorptie

door op temp T met EM veld
in ~ magnetische BB radiatie

$$N_{ba} = B_{ba} N_a \rho(\omega_{ba})$$

#atomen $a \rightarrow b$ = interactiefactor absorptieproces, #atomen in niv a (die geen t. z. str. hebben)

$$\equiv \omega_{ba} N_a$$

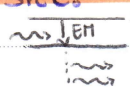
↳ transition tempo per atoom, geheel

energie dichth v. EM veld

$$\int \rho(\omega_{ba}) d\omega_{ba} = \frac{E_{em}}{vol} \\ c \cdot \rho(\omega_{ba}) = I(\omega_{ba})$$

$$\Rightarrow B_{ba} = \frac{\pi}{3\hbar^2 \epsilon_0} |D_{ba}|^2$$

emissie

(relaxatie)

geen EM nodig

$$N_{ab} = \underbrace{B_{ab} N_b \rho(\omega_{ba})}_{\text{geïnd. em.}} + \underbrace{A_{ab} N_b}_{\text{spontaan}}$$

In thermisch evenwicht: Boltzmannverdeling

$$\frac{dN_b}{dt} = \frac{dN_a}{dt} = 0, \quad \frac{N_b}{N_a} = e^{-(E_b - E_a)/kT} = e^{-\hbar\omega_{ba}/kT}$$

$$\Rightarrow N_{ba} = N_{ab}$$

$$\Rightarrow \frac{N_b}{N_a} = \frac{B_{ab} \rho(\omega_{ba}) + A_{ab}}{B_{ba} \rho(\omega_{ba})}$$

$$\Rightarrow \rho(\omega_{ba}) = \frac{A_{ab}}{(B_{ba} e^{\hbar\omega_{ba}/kT} - B_{ab})}$$

↳ moet consistent zijn met de BB EM spectrale stralingsdichth volgens v. Planck

$$\tilde{\rho}(\lambda, T) = \frac{4\pi^2 \hbar c}{\lambda^5} (e^{\hbar c/\lambda kT} - 1)^{-1}$$

$$\text{met } \int_0^\infty \tilde{\rho}(\lambda) d\lambda = \int_0^\infty \rho(\omega) d\omega \quad \lambda v = c$$

$$\Rightarrow \rho(\omega_{ba}) = \frac{\hbar \omega_{ba}^3}{\pi^2 c^3} \frac{1}{e^{\hbar\omega_{ba}/kT} - 1}$$

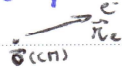
$$\Rightarrow B_{ba} = B_{ab}$$

$$A_{ab} = \frac{\hbar \omega_{ba}^3}{\pi^2 c^3} B_{ab}$$

$$= \underbrace{\omega_{ba}^3}_{\text{spontaan}} = \frac{\omega_{ba}^3}{3\pi^2 \hbar c^3} |D_{ba}|^2$$

→ Wel EM dipool, maar zonder E veld

analogie Larmorformule voor straling uitgezonden door osc. dipool

$$\text{stel } \vec{r}_e = \vec{r}_0 \cos(\omega_{ba} t)$$

$$\rightarrow \text{power } P = \frac{e^2 \omega_{ba}^4 |\vec{r}_0|^2}{12 \pi \epsilon_0 c^3}$$

↳ klass. afstraling dipool (Larmor)

Klaamich

($\vec{r}_0 = ?$)

$$P = \hbar \omega_{ba} W_{ab}^{(p)} = \frac{\omega_{ba}^4 |D_{ba}|^2}{3\pi^2 \epsilon_0^2}$$

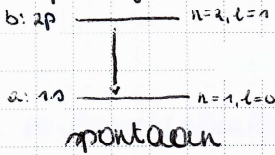
kwantum

$$(\vec{r}_0 \leftrightarrow 2\vec{r}_{ba} \rightarrow \vec{r}_{ba} = \langle \psi_b | \vec{r} | \psi_a \rangle)$$

↳ $|D_{ba}|^2$ kan concreet berekend w! tot Klaamich $|D_{ba}|^2 = ?$

Interactie v. atomen met EFT straling

Oefening: H-achtig atoom

$$1e^-, 2p^1: \mu \approx \frac{m_e m_p Z}{m_e + m_p Z} \approx m_e, a_\mu = \frac{m_e}{\mu} a_0$$

$$W_{ab}^p = \frac{4}{3} \frac{\alpha}{c^2} \omega_{ba}^3 |\vec{D}_{ba}|^2$$

$$\alpha = \frac{e^2}{4\pi\epsilon_0 \hbar c} \approx \frac{1}{137}$$

$$\hbar\omega_{ba} = E_b - E_a = \frac{3}{8} \frac{Z^2 e^2}{4\pi\epsilon_0 \hbar a_0} = \frac{3}{8} \frac{\mu c^2}{\hbar} (Z\alpha)^2$$

$$\vec{D}_{ba} = -e \int_0^\infty R_{21}(r) R_{10}(r) r^3 dr \int Y_{1,1}^*(\theta, \varphi) \hat{r} Y_{0,0}(\theta, \varphi) d\Omega$$

$$\Rightarrow |\vec{D}_{ba}|^2 = \frac{e^2}{2^2} \left(\frac{\hbar}{\mu c \alpha} \right)^2 \frac{2^5}{5!0} (\delta_{m,1} + \delta_{m,-1} + \delta_{m,0})_{m=1}$$

$$\Rightarrow W_{ab}^p \approx 6,3 \cdot 10^8 Z^4 \text{ s}^{-1}$$

$$\hat{r} \sim \begin{pmatrix} \sin\theta \cos\varphi \\ \sin\theta \sin\varphi \\ \cos\theta \end{pmatrix} \begin{matrix} Y_{1,1} \\ Y_{1,0} \\ Y_{1,-1} \end{matrix}$$

*Selectieregels

$$\langle \Psi_0 | \vec{D} | \Psi_a \rangle = \begin{cases} 0 & \text{bij verboden overgang} \\ \neq 0 & \text{bij toegelaten overgang} \end{cases}$$

$$\langle \Psi_0 | D_x | \Psi_a \rangle = -e \int \Psi_0^*(\vec{r}) x \Psi_a(\vec{r}) d\vec{r} \quad \text{etc}$$

$$\langle D_i \rangle = -e \int Y_{l',m'}^*(\theta, \varphi) \hat{r}_i Y_{l,m}(\theta, \varphi) d\Omega$$

waarde $\neq 0$ angewend = ?

↳ bel voor welke overgang of niet
→ voorwaarden:

- 1) symmetrieoverweging (ruimte) → pariteit (lijken of $\neq$ inva is onder inverse ruimte)
Pariteit van $Y_{l,m}$ is $(-1)^l$ onder reflectie $(\theta \rightarrow \pi - \theta, \varphi \rightarrow \varphi + \pi)$
dus $\int Y_{l,m} d\Omega = 0$ als l oneven is
 $\Rightarrow I_j = 0$ als $l+l'$ even is!
want pariteit is -1 in die van $Y_{l',m'}, Y_{l,m}$ is $(-1)^{l+l'}$
 $\Rightarrow$ overgangen onmogelijk indien a en b dezelfde pariteit hebben

2) Magn kwantumgetallen (m)

$$I_x, I_y \text{ bevatten } \int_0^{2\pi} e^{i(m-m')\varphi} \cos\varphi d\varphi, \sin\varphi d\varphi \text{ als factor}$$

$$I_z \text{ bevat } \int_0^{2\pi} e^{i(m-m')\varphi} d\varphi$$

$$\Rightarrow I_x = I_y = 0 \text{ tenzij } m-m' = \pm 1$$

$$I_z = 0 \text{ tenzij } m = m'$$

3) Baanimpulsmoment (l)

$$I_x, I_y \text{ bevatten } \int_0^\pi \sin\theta P_{l,m}^{m\pm 1}(\cos\theta) \sin\theta P_{l,m}^m(\cos\theta) d\theta$$

$$I_z \text{ bevat } \int_0^\pi \sin\theta P_{l,m}^m(\cos\theta) \cos\theta P_{l,m}^m(\cos\theta) d\theta$$

Deze zijn 0 tenzij $l' = l \pm 1$

$\Rightarrow$ In de dipoolbenadering zijn de overgangen verboden tenzij
 $\Delta l = \pm 1$ ← versch pariteit is in orde
 $\Delta m = 0$ OF $\Delta m = \pm 1$

↳ goede benadering, correcties magn interacties (spin),
relativistische effecten, el quadrupoleffecten
 $\vec{E}_0 \rightarrow \vec{E}_0(\vec{r})$

$\Rightarrow$ Toepassingen

* Spectrum van atomaire H (expt spectraallijnen)

1. alle $\Delta E = E_n - E_m = h\nu_{nm}$ komen voor (alle energieniveaus komen in principe voor in spectrum)
↳ alle waargenomen overgangen komen overeen met versch.
2. $\Delta l = \pm 1$ en $\Delta m = \pm 1, 0$ w. gespectreerd

* Atoom met $N e^-$: $\vec{D} = -e \sum_{i=1}^N \vec{r}_i$

1. met alle ΔE komen voor wegen $E_{n,l}$
(norm. th. versch. w. staat expt waargenomen: n en l moeten kloppen)
2. spintoestanden blijven behouden bij overgangen
(He: singlet $\Rightarrow$ singlet, triplet $\Rightarrow$ triplet)